

er tillige et Eksempel paa, at denne enkelte Virksomhed kunde henvende sig til Erhvervsministeren, som saa efter Undersøgelse af Forholdet kunde optage Forhandling med Tingenes Finansudvalg, om der var Rimelighed for at yde denne Virksomhed en saadan Støtte, hvis man fra de interesserede Parter Side var villig til ogsaa at yde Ofre for at faa dette Arbejde udført af danske Hænder.

Overfor den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Trier, vil jeg sige, at noget af det, han udtalte i Eftermiddag, fik jeg ikke svaret paa, og det vil jeg gerne svare paa nu. Han udtalte, at Venstre var et Parti, der havde Skyklapper paa, at det kun havde Agrarinteresser, og at dets Standpunkt var negativt. (Hør!). Ja, saadan sagde han, det har jeg ogsaa hørt. Og den højtærede Erhvervsminister udtalte sig om Venstres fjendtlige Holdning overfor Byerhvervene, om Venstre som det ensidige Klasseparti. Det er jo ikke nogen ny Tale, vi hører gennem disse Bemærkninger, men det er en Tale, som ikke bliver mindre urigtig af at blive gentaget. Den er nemlig fuldstændig urigtig. Man er tilbøjelig til fra Regeringspartierne Side overfor dem, som ikke vil gaa med til alle de Foranstaltninger, som man fra Regeringens Side ønsker at vælte ind over Samfundet, at sige: Det er Folk, som er negative i deres Opfattelse, og de vil ikke være med til at drive positiv Politik, ogsaa med Hensyn til Erhvervene. Jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg tror, at den mest positive Politik, vi i Øjeblikket kunde drive paa adskillige Omraader, var at undlade at vælte alt dette Papir ind over Rigsdagen, som nu kommer fra Regeringens Side. Det er min Opfattelse, at Erhvervene i mange Tilfælde, ja, i de allerfleste, vil være langt bedre tjente med at arbejde i Frihed uden at faa alle disse Bestemmelser fra Regeringens og Rigsdagens Side, hvormed man er tilbøjelig til at ville omgærde dem.

Maa jeg derefter sige til den ærede Ordfører, som udtalte, at jeg vilde stille en lov-mæssig Betingelse om, at Arbejderne skulde gaa ned i Løn, og hvis de ikke vilde det, sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, skulde de ud i Sulden, at det er jo en fuldstændig urigtig Fremstilling af Forholdene. (*Einer Jensen*: Det gjorde Venstre i 1921). Jeg gentager, at det er en fuldstændig urigtig Fremstilling af Forholdene. Det, som vi for vort Vedkommende ønsker som Betingelse for, at *Staten* skal yde Støtte til de enkelte Virksomheder, er, at de inter-

esserede Parter, Arbejderne og Kapitalen, skal være villige til at yde *deres* Bidrag, og det vil fra Arbejdernes Side sige, at de skal gaa *noget* ned i Løn, og ved Arbejderne forstaar jeg alle, der er lønnet ved Virksomheden, fra den øverste til den nederste. At de skal give deres Bidrag for at opnaa Støtte af Staten, turde vist være et fuldstændig rimeligt og naturligt Krav, og jeg tror, man fra den Side kan være ganske rolig for, at man ude i Befolkningen, hvor samtlige Erhverv er inde under vanskelige Vilkaar for Tiden, finder, at dette er kun et rimeligt og naturligt Krav at stille.

Men den ærede Ordfører vil jo give det Udvalg, som han og hans ønsker nedsat, den samme Ret, den samme Bemyndigelse til at stille Krav til Arbejderne om at gaa ned i Løn. Altsaa, efter det ærede Medlems Opfattelse vil han give dette Udvalg Bemyndigelse til at sætte Arbejderne ud i Sulden. Det er ham, der siger det, ikke jeg. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde vogte lidt paa sine Ord med Hensyn til Sulten, for det kan komme til at vende sig imod ham selv, naar han vil give et Udvalg den Bemyndigelse, som han vil give det med Hensyn til at stille Betingelser, men som jeg ønsker fastlagt i Loven, og jeg tror, at det ligger sundere, fastere og bedre i Loven end i et Udvalgs Skøn. Saa lidt Tiltro har det ærede Medlem til Rigsdagen, at han hellere vil have et Udvalg til at sætte disse Betingelser end Regering og Rigsdag!

Dermed skal jeg forlade den ærede Ordfører og vende mig med nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det ærede Medlem var ude efter Venstre paa samme Maade i Dag, som han plejer, og han sagde jo heller ikke noget nyt; hans Betegnelser var lidt anderledes, end de plejer at være, men de dækkede ganske, hvad han plejer at sige. Han sagde, at Venstre vil Modstand mod enhver Foranstaltning, det er blevet en Sport for Venstre at gaa imod alt, Partiet er uden Skrupler, det siger: Hvad vedkommer det os, o. s. v. Ja, det er alt det, vi plejer at høre fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Men det ærede Medlem sagde en Ting til, han sagde, at Venstre ikke følte nogen Forpligtelse overfor de arbejdsløse. Jeg stempler denne Udtalelse som fuldstændig urigtig. Venstre har igennem hele den Lovgivning paa Arbejdsløshedsomraadet, i hvilken det har været det førende Parti her paa Rigsdagen, vist, at det føler Forpligtelse overfor dem, som uden egen Skyld er kommet ud i Arbejdsløshed. Sidst og ikke mindst har vi vist det gennem Arbejdsløshedslovene af